

Zkušenosti z mé zahraniční praktické stáže v rámci programu Erasmus+

Země: Skotsko

Název univerzity/instituce: hotel Bettyhill, Nr Thurso Caithness

Délka pobytu: 3 měsíce

Termín pobytu: 20. 6. 2019 - 21. 9. 2019

Jako student SLU Opava oboru Lázeňství, gastronomie a turismu jsem měl možnost v létě 2019 vycestovat na zahraniční pracovní placenou stáž. V rámci možnosti letní praxe nám byla nabídnuta možnost praxe v hotelích ve Skotsku. Garantem a organizátorem tohoto projektu je pan George Stone, který ve Skotsku dlouhá léta žije (konkrétně v Inverness). Jelikož jsem se svou přítelkyní chtěl vyrazit do světa, Skotsko se pro nás, sportovně založené, jevílo jako ideální volba (názor zůstal nezměněn).

Po několika rozhovorech s panem Stonem, vyplnění krátkého dotazníku a volbě preferencí v rámci místa, kde bychom chtěli pracovat, nám pan Stone vybral odpovídající lokalitu. Konkrétně se jednalo o malou vesničku Betyhill v oblasti Highlands ve Skotsku, ležící na samém severu ostrova Británie (kousek od Bettyhillu se nachází město Thurso, které je nejsevernějším městem pevninské Británie). Jeďte o kus dál stejným směrem a minete Faerské Ostrovy, Island, Grónsko a nakonec Severní pól (odtud už pouze na jih). Po zvolení destinace následoval telefonický rozhovor s manažerem hotelu (panem Jeffriesem). Ten se ujistil, že jsme schopni zvládat všechny práce, které nám mohou být v hotelu zadány (a že jich bylo požehnaně).

Univerzita rovněž nabízí stipendium za výjezd do zahraničí a s tím související pokrytí nezbytných nákladů na letenky, bydlení stravu atd. Tudíž jsem si vyplnil žádost o poskytnutí grantu, následovalo vyplnění několika úředních dokumentů, jazykových testů a dalších formalit a najednou se stav mého bankovního účtu začal exponenciálně zvyšovat. Podle tabulkových

tarifů v rámci zemí EU fond ERASMU+ přidělí částku. Takže abych to shrnul. Ještě před odjezdem jsem obdržel hezkou sumu peněz, procvičil si cizí jazyk a získal zkušenosti s psaním motivačních dopisů a životopisů. No a pak už jen koupit letenky a hurá za Nessie.

Po příletu jsme strávili dva dny v krásném Edinburghu (zde jsme získali pojištění) a pak už následovala cesta vlakem na samotný sever Skotska přes naprosto dechberoucí krajinu. Hotel Bettyhill se nachází na známé turistické trase NC500 (taková Skotská Route 66). Lokalita je to naprosto úžasná. Máte výhled na oceán, rozviklané útesy, horské masivy, vřesové podrosty, řeku plnou ryb a také pravděpodobně zažijete nejkrásnější západy Slunce v Evropě.

Co se týče náplně pracovní stáže, tak nepopírám, že by šlo o jednoduchou práci. V hotelu jsme dělali vlastně úplně vše. Od práce na baru s místními (a jejich „angličtinou“) přes uklízení pokojů, obsluhu hostů v hotelové restauraci, občasné drhnutí hrnců v kuchyni a konče žehlením a skládáním prostěradel a povlaků (přes všechnu mou snahu, jsem byl tohoto úkolu naštěstí po čase zbaven). Práce tedy byla velmi různorodá. Co se kolektivu a personálu týká, tak by se dalo říci, že úředním jazykem byla čeština (spolu s námi zde pracovali další tři Češi), ovšem jinak složení personálu připomínalo spíše kosmopolitní centrum New Yorku, než rodinný hotel kdesi na konci světa ve Skotsku. Kuchaři z Indie a Nového Zélandu, paní majitelka z Německa, několik dalších pracovníků z Anglie a samozřejmě byl tento mix doplněn i místními Skoty.

K finanční stránce výjezdu asi toliko. Naše hodinová mzda byla v 7,70 liber na hodinu (nepočítejme dýška). Při průměrné pracovní době mezi 40 – 50 hodinami týdně, jsem si za tři měsíce (po odečtení nákladů na ubytování, stravě a konzumaci skotské whisky) přišli na částku převyšující 100 000 CZK. Přičtete k tomu grant z EU a máte velmi silnou motivaci vyrazit.

Ubytování jsme byli v karavanové vesničce hned za krásnou zátokou a pláží. Pravda ubytování nebylo úplně luxusní a někdy nad ránem za chladných nocí ani úplně dobře izolované. Ovšem svůj účel splnilo na jedničku. Teplá voda tekla, vařit si člověk uvařit také mohl, lednice chladila. Dokonce se karavan stal místy i kouzelným stanem ze světa Harryho Pottera, kdy při naší rozlučce pojmul zřejmě půlku obyvatel vesnice. Menší nevýhodou je zřejmě i fakt, že nejenže se zde člověk nepřipojí k mobilním datům (o wi-fi se nebavme vůbec) ale při špatném počasí si z karavanu ani nezavolá.

Dostáváme se k využití cizích jazyků. Vždycky jsem si myslel, že angličtinu ovládám velmi dobře, dokonce i její dialekty a zvláštnosti. Mýlil jsem se. Když mi před bar usedli čtyři pánové z města Glasgow a ještě v pozadí hulákal místní rodák Ian, věděl jsem, že jsem ztracen. Rázem jsem si připadal jako hluchoněmý, protože po každém slovíčku jsem se dotýčných pánů musel minimálně třikrát vyptávat, co to po mě vlastně chtěli. Ale abych Vás neodradil úplně. Bar byl v tomto ohledu specifický. V jiných úsecích hotelu to šlo s jazyky (připočteme i občasné využití němčiny) velice dobře. Naše jazyková úroveň den ode dne rostla a my jsme byli čím dál více sebevědomí. Připočteme k tomu i tu krásnou vlastnost nás Čechů učit se velmi rychle novým věcem a po dvou měsících v práci už jsme v podstatě všechny náročné úkony nejen sami zvládali, ale byly i situace, kdy se nás místní chodili ptát, jak mají danou situaci řešit, či co mají říct.

Rád bych se s Vámi ovšem podělil o ty nejcennější a nejdůležitější věci, které jsem si ze Skotska přivezl. Budu mluvit především o zážitcích, zkušenostech, poznávání nových lidí a poznávání

nové země (tradice, kultury, přírody) jako takové. Za tři měsíce jsme poznali spoustu skvělých lidí, se kterými jsme navázali nová přátelství, a doufám, že za námi někdy dorazí i do České republiky. Já a moje přítelkyně jsme sportovně založení lidé. Každý týden jsme v našem dni volna vyráželi poznávat krásy krajiny, měst, vesniček v okolí. Vyšplhali jsme šíleně vysoké hory, koupali se v oceánu, obdivovali faunu i flóru v oceánu či v bažinách, ochutnávali jsme tradiční kuchyni (to jsme zvládli asi za 2 hodiny, kromě haggisu není o co stát). Mými oblíbenými zastávkami byly návštěvy v palírně skotské whisky (kterou jsem si ve Skotsku zamiloval) Wolfburn v Thursu, či destilérka Rock Rose vyrábějící zřejmě nejlepší gin na světě. Měli jsme velké štěstí, že naše stáž nadchla i naše rodiče, kteří za námi postupně přijížděli. Díky nim jsme v podstatě procestovali Skotsko křížem krážem. Viděli jsme tuleně na Orknejích, skalní útvary na Severním pobřeží, obdivovali jsme jeskyně a horské masívy Západního pobřeží, strávili úžasný slunečný den na ostrově Skye a také jsme měli možnost vidět viadukt v Glenfinnan (jistě znáte z Harryho Pottera).

Závěrem bych Vás chtěl vyzvat, vyrazte do zahraničí, pokud můžete a neváhejte ani na chvíli. Univerzita nabízí široké možnosti výjezdů, proto minimálně jeden z nich rozhodně využijte. A pro ty, kdo neví jakou destinaci si vybrat? Existuje jednoduchá odpověď. Vyrazte do Skotska. Krásnější krajinu, zajímavé lidi, bohatou kulturu a samozřejmě skvělou whisky, jen tak ve světě nenajdete.

PS: Na mém oboru je možné tuto stáž uznat nejen jako letní povinnou praxi, ale také jako zahraniční dlouhodobou stáž a ta je dotována celkem 10 kredity. A jak dobře víme, kreditů není nikdy dost.

Jan Jamnický, ÚLGaT

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

**MS
MT**
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY